

Rapport från en konferens "med hållbar fred i sikte"

AV JONATHAN LEMAN

Den socialdemokratiska sidoorganisationen Palmecentret anordnade den 11 juni en konferens vid Piperska muren i Stockholm. Bland konferensens talare fanns Ghada Karmi och Azzam Tamimi, vilka båda givit uttryck för starkt judefientliga budskap. Konferensen uppmärksammades först i en artikel i Aftonbladet, 5 juni, 2008. Jonathan Leman besökte konferensen och skrev en kritisk debattartikel som publicerades i Expressen den 15 juni 2008. Dess innehåll återges här:

I onsdags var jag på en konferens som Palmecentret höll "med sikte på hållbar fred". Det är bra att socialdemokraterna för en intern diskussion kring Mellanösternpolitiken. Djupt oroväckande är dock att man för en konferens, som påstås handla om fred, bjudit in Azzam Tamimi och Ghada Karmi som båda förnekar existensen av ett judiskt folk och Israels rätt att existera. Är man verkligen intresserad av fred och dialog finns det så många förnuftiga röster att bjuda in. Varför väljer man dessa?

Vilka är då Azzam Tamimis åsikter? Låt mig peka på några återkommande teman: "Israel är en cancer som måste utrotas." "Självordsbombningar är rätta sättet att tillfredställa gud." "Kvinnor vill och bör bli misshandlade av sina män." "Palestinier som accepterar fredsförhandlingar med Israel är förrädare."

Hur ska en person med sådana åsikter kunna bidra till dialog på en så kallad fredskonferens? Och hur kommer det sig att publiken applåderar åt hans extrema uttalanden?

Judarna sägs utgöra olika "sekt"

Man skulle kunna tro att socialdemokraterna inte kände till Tamimis åsikter. Men de är välkända och uppmärksammades förra gången Tamimi bjöds in, bland annat på DN Debatt den 12 november 2005.

Den gången stod socialdemokratiska studentförbundet och Broderskapsrörelsen som värdar, nu är det Palmecentrets tur. Vi i publiken fick höra att Tamimi inte ser judarna som ett folk, en uppfattning som delas

av konferensens inledande talare, författaren och debattören Ghada Karmi. Hennes bok *Married to Another Man* är full av resonemang och idéer som knappast kan betecknas som kritik mot israelisk politik. Det handlar i stället om ett förnekande av Israels existensberättigande och en grumlig soppa av fördomar och konspirationsteorier.

Karmi anser att judarna inte utgör vare sig ett folk eller en nation. Judarna kan i bästa fall sägas utgöra olika "sekt". Att förvägra judar rätten att själva avgöra sin identitet, att frånta dem rätten att definiera sig som ett folk och på grundval av detta förneka dem rätten till politiskt självbestämmande tillhör de vanligaste argumenten i propagandan för Israels upphävande. Argumenten för tankarna till turkiska försök att förneka att det finns ett kurdiskt folk.

Karmi skriver att "Israellobbyns makt i Amerika är legendarisk" och talar om USA som en marionett i Israels händer. Vidare skriver hon att "all media – film, tv, tidningar och tidskrifter har stött Israel". Detta är möjligt genom att judarna dominerar tidningar, Hollywood och tv-kanaler, menar Karmi. Hon letar judar bland ägare, chefer och skribenter. Den här typen av förteckningar över judar känner vi igen från mängder av antisemitisk propaganda. Det rör sig om gamla mytologiska föreställningar om judisk makt och judiska manipulationer. Dessutom bygger detta resonemang på föreställningen att en person i medievärlden, som råkar vara jude, agerar "judiskt" eller företräder föregivna "judiska" eller "israeliska" intressen.

Judar framställs som illojala medborgare som tjänar andra makter än det egna landet. Liknande idéer har vi även kunnat se i det amerikanska valet där hätska kampanjer bedrivits mot demokraten Barack Obama. Man har försökt utmåla honom som muslim och låtit det påstått "muslimska" representera opålitlighet och illojalitet gentemot USA.

Trots att Israel är en stat med stora minoriteter hävdar Karmi med emfas att Israel är en "etnisk stat endast för judar". Vidare förordar hon en så kallad enstatslösning. En sådan "lösning" där judiska rättigheter skulle respekteras och erkännas har dock aldrig varit ett realistiskt alternativ. Ghada Karmi är själv ett exempel på vad företrädare av denna linje har att erbjuda: Fientlighet, förakt och ett förnekande av judisk identitet och historia.

Undervisning om Förintelsen beskrivs som sionistisk propaganda

I sin bok raljerar Karmi över att det sker undervisning om Förintelsen. Hon beskriver det som sionistisk propaganda att europeiska ungdomar undervisas om folkmord och europeisk historia. Lena Hjelm-Wallén, styrelseordförande för Palmecentret, var på god fot med Karmi och rekommenderade hennes bok, vilken även fanns till försäljning i lokalen. Denna Hjelm-Wallén var även minister i den regering som signerade deklarationen från Stockholms Internationella Forum om Förintelsen 2000. Då gjordes utfästelser om att bekämpa fördomar och hat. Nu rekommenderar hon alltså Karmis bok, som förnekar existensen av det judiska folket och därtill sprider konspirationsteorier samt

angriper upplysning om Förintelsen som sionistisk propaganda.

Notera att Lena Hjelm-Wallén även varit ordförande i Forum för levande historia, vars själva grundidé är att fästa vikt kring kunskaper om Förintelsen och föra en kamp mot alla former av rasism.

Faraj Abu-Iseifan, som var projektledare för konferensen, medger att det finns extrema åsikter bland de personer som Palmecentret samarbetar med, och hävdar i Aftonbladet den 5 juni att man varit "våldigt tydliga med att [man] har en annan värdegrund".

Märkligt då att jag inte kunde höra en enda kritisk fråga till Ghada Karmi. Det är också anmärkningsvärt att en kritisk moderator till samtalet med Tamimi bjöds in först efter att Palmecentret fått kritik.

Mona Sahlin talade för en tid sedan i Stockholms synagoga om vikten av att både verka för en tvåstatslösning och motverka antisemitismen i Europa. Trots detta inbjuder hennes partivänner gång på gång till möten där det manas till extremism och hat. Och Mona Sahlin är tyst om konferensen precis som hon var tyst när Broderskap häromåret bjöd in judehataren Gilad Atzmon.

Att föra en kritisk debatt om Israels politik är viktigt. Det vi ser nu handlar om något betydligt mer olustigt. Vilken väg väljer socialdemokraterna? Och vad säger alla de socialdemokrater som ogillar flirten med totalitarism och hatläror?

Jonathan Leman är student, skribent och medlem i SKMA. Hans blogg på nätet när du här: jonathanleman.blogspot.com

Jonathan Lemans inlägg besvarades i en rad repliker →

Kritik av Palmecentrets omdöme

(Fortsättning från föregående sida.)

Palmecentrets dåvarande generalsekreterare, Viola Furubjelke, besvarade Jonathan Lemans debattinlägg (se föregående sidor). Hennes replik infördes i Expressen den 17 juni 2008. Socialdemokraterna Moïssis Nikolaidis, Peter Forslund och Bernt Jakobsson bemötte Furubjelkes replik i en artikel på tidningens debattsida den 23 juni. Skribenterna kritiserade Palmecentrets omdöme och uttryckte oro inför socialdemokraternas utveckling:

Palmecentrets chef Viola Furubjelke menade i sin replik på Lemans artikel (Sidan 4 17/6) att ”konferensens syfte var att diskutera alternativa vägar för fred”. Men det Azzam Tamimi respektive Ghada Karmi (ännu en hatgäst) hade att erbjuda som ”alternativ fredslösning” var ett nedmonterande respektive utrotande av den judiska staten Israel.

I den bok av Ghada Karmi som Lena Hjelm-Wallén rekommenderade och som såldes på konferensen är förnekandet av det judiska folket centralt och boken innehåller härresande konspirationsteorier om judisk makt.

Karmi gjorde dessutom klart under konferensen att en dialog måste utgå från att den judiska staten Israel inte ska få finnas. Åter igen frågar vi oss hur en person med sådana åsikter ska kunna bidra till fred. Till en dialogkonferens om fred bör man bjuda personer som vill lösa konflikten, inte sådana som spär på den. Det är alldeles uppenbart att Palmecentret har gjort ett stort misstag och det här är tyvärr inte första gången konflikten i Mellanöstern kidnappas av grupper vars åsikter står i motsats till vad majoriteten socialdemokrater och andra demokrater anser.

”Referatet är en skönhetsmålning”

Journalisten Nima Daryamadj som under konferensen ställde flera kritiska frågor till Azzam Tamimi reagerade på den skönhetsmålning av konferensen som Palmecentrets referat präglades av. I sin kolumn i Aftonbladet den 18 juli skrev han följande:

I referatet på deras hemsida nämns nu att Tamimi har gjort kontroversiella uttalanden, men att han i efterhand har reviderat det han sa. Inte ett ord om att han faktiskt upprepade sina slagord på seminariet. Den som inte var där får intrycket att Tamimi återtog eller radikalt omformulerade sina uttalanden. Jag var på plats och frågade Tamimi personligen. Inför alla sa han: För mig är Israel en cancer.

Enligt Palmecentrets sajt stod Tamimi fast vid palestiniernas rätt att göra motstånd mot ockupationen. Vilken fin omskrivning av det han sa; att Israel är en cancer, självmordsbombningar är okej och det är fel att ha synpunkter på hur islamister vill att man ska behandla kvinnor.